

بررسی محتوای اطلاعاتی متغیرهای حسابداری در پیش بینی رشد تولید ناخالص داخلی

محمود لاری دشت بیاض^۱، هاشم علی صوفی^۲، سجاد نصرت^{۳*}

۱- استادیار حسابداری، گروه حسابداری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۲- استادیار حسابداری، گروه حسابداری، موسسه آموزش عالی سناباد گلپهارد، مشهد، ایران

۳- پژوهشگر، کارشناس ارشد حسابداری، گروه حسابداری، موسسه آموزش عالی سناباد گلپهارد، مشهد، ایران

*sajjadnosrat@yahoo.com

چکیده

با توجه به اهمیت اطلاعات حسابداری و قدرت پیش بینی کنندگی آنها و همچنین تاثیرات چشم گیر رشد و یا رکود اقتصادی بر تصمیم گیری استفاده کنندگان در مورد سرمایه گذاری های خود این پژوهش به بررسی نقش پیش بینی کنندگی متغیرهای مهم حسابداری از جمله سود و کیفیت آن و درآمد حاصل از فروش را برای یکی از مهم ترین متغیرهای اقتصاد کلان یعنی تولید ناخالص داخلی می پردازد. بر این اساس سری زمانی داده های مربوط به سود، کیفیت سود گزارش شده، فروش شرکت ها و تولید ناخالص داخلی به صورت فصلی (با توجه به ویژگی به موقع بودن) طی سال های ۱۳۸۳ تا ۱۳۹۴ جمع آوری شده و به روش سری زمانی مورد تحلیل قرار گرفته است. نتایج نشان می دهد که بین مجموع رشد فصلی سود حسابداری، کیفیت فصلی سود و تغییرات فصلی کیفیت سود و رشد تولید ناخالص داخلی آتی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و درباره رشد تولید ناخالص داخلی حاوی محتوای اطلاعاتی بوده و می توانند آن را پیش بینی کنند ولی مجموع رشد فصلی درآمد حاصل از فروش هیچ رابطه ای با رشد تولید ناخالص داخلی نداشته و نمی تواند رشد آن را پیش بینی کند. این یافته ها می تواند برای تحلیل گران کلان و سیاست گذاران اقتصادی و همچنین برای برنامه ریزی و بودجه بندی دولت سودمند باشد.

واژگان کلیدی: رشد سود، رشد فروش، کیفیت سود، تغییرات کیفیت سود، رشد تولید ناخالص داخلی

۱- مقدمه

پیش بینی وضعیت اقتصادی را می توان پیش بینی تولید دانست. در بخش حقیقی اقتصاد و در سطح همفزون، داده های اقتصادی با تاخیر جمع آوری، پردازش و تجدید نظر در داده ها به نسبت طولانی تر است. استفاده از نشانه گره های پیشرو برای پیش بینی وضعیت آینده اقتصاد در کوتاه مدت^۱، به دولت و بانک های مرکزی کمک می کند تا سیاست های مالی و پولی مناسبی را به منظور جلوگیری از وقوع رکود یا کاهش عمق رکود و یا سیاست های انقباضی ضد تورمی در شرایط رونق را در پیش بگیرند. همچنین بنگاه ها با استفاده از این نشانه گر رفتار بخش حقیقی اقتصاد را در آینده ی نزدیک پیش بینی کرده و تصمیمات خود را بر اساس آن اتخاذ کرده و یا تغییر می دهند (ابراهیمی و همکاران، ۱۳۹۱). و از آنجایی که «تولید ناخالص داخلی خلاصه ی آمار کلیدی فعالیت های اقتصادی است (بیدل و همکاران، ۲۰۰۹)^۲ و مهمترین متغیر تجزیه و تحلیل رشد اقتصادی است (هندرسون و همکاران، ۲۰۱۲)^۳، از این رو پیش بینی تولید ناخالص داخلی، بخصوص رشد آن از اهمیت زیادی برخوردار می باشد.

^۱ منظور از کوتاه مدت زمانی است که اقتصاد در حالت پایدار خود به سر نمی برد

^۲ Biddle et al

^۳ Henderson et al

^۴ این مورد یعنی تولید ناخالص داخلی، توسط کاخ سفید و کنگره برای آماده سازی بودجه فدرال، توسط فدرال رزرو برای تدوین سیاست های پولی، توسط وال استریت به عنوان شاخص فعالیت اقتصادی، و توسط جامعه کسب و کار به عنوان یک ورودی کلیدی برای تصمیم گیری های تولید، سرمایه گذاری و اشتغال استفاده شده است.